

**Bryssel, 10. huhtikuuta 2026
(OR. en)**

7949/26

UEM 125	RECH 157
ECOFIN 413	ENER 161
SOC 185	JAI 425
EMPL 85	GENDER 26
COMPET 397	ANTIDISCRIM 33
ENV 311	JEUN 49
EDUC 107	SAN 201
ECB	EIB

ILMOITUS

Lähtettäjä: Neuvoston pääsihteeristö

Vastaanottaja: Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto

Asia: NEUVOSTON SUOSITUS euroalueen talouspolitiikasta

NEUVOSTON SUOSITUS (EU) 2026/...,

annettu ... päivänä ...kuuta ...,

euroalueen talouspolitiikasta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 136 artiklan yhdessä 121 artiklan 2 kohdan kanssa,

ottaa huomioon talouspolitiikan tuloksellisesta yhteensovittamisesta ja monenvälisestä julkisen talouden valvonnasta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1263¹ ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan a alakohdan,

ottaa huomioon makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta 16 päivänä marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011² ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission suosituksen,

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät,

ottaa huomioon talous- ja rahoituskomitean lausunnon,

ottaa huomioon talouspoliittisen komitean lausunnon,

---

¹ EUVL L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj>.

² EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj>.

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston suositus euroalueen talouspolitiikasta on olennainen osa vuotuista makrotalouden koordinointisykliä. Suosituksessa annetaan euroalueen jäsenvaltioille talous- ja rahaliiton erityishaasteisiin räätälöityä ohjausta.
- (2) Suositus on väline, joka auttaa määrittämään euroryhmän asialistan ja edistämään keskusteluja yhteistä etua koskevista kysymyksistä. Näin se osaltaan edistää unionin ja kansallisten politiikkojen keskinäistä johdonmukaisuutta ja lähentymistä. Suosituksessa esitetään yhteinen näkemys politiikan tärkeimmistä painopisteistä ja sitä kautta lisätään politiikan koordinoinnin tuloksellisuutta, vahvistetaan häiriönsietokykyä ja parannetaan euroalueen valmiuksia reagoida ulkoisiin häiriöihin, samalla kun hyödynnetään mahdollisuuksia kestäväan ja osallistavaan kasvuun, turvataan vakaus ja helpotetaan siirtymistä vähähiiliseen ja digitaaliseen talouteen.

- (3) Euroalueen globaali toimintaympäristö on epävarmempi kuin kertaakaan aiemmin kymmenen viime vuoden aikana. Geopoliittiset jännitteet – erityisesti Venäjän Ukrainaa vastaan käymä hyökkäyssota, joka vaikuttaa EU:n itäisiin raja-alueisiin – ja nykyistä hajanaisemman ja moninapaisemman maailmanjärjestyksen kehittyminen muuttavat kauppaan ja rahoitukseen liittyviä toimintamalleja. Tärkeimpien kumppaneiden erityisesti kaupan alalla soveltamat yksipuoliset toimintatavat ovat epävakauttaneet markkinoita ja herättäneet kysymyksiä pitkäaikaisten kansainvälisten kehysten luotettavuudesta. Nämä kehityssuuntaukset ovat ulkoisia häiriöitä, jotka vahingoittavat maailmanlaajuisia toimitusketjuja ja horjuttavat kaupan, pääomavirtojen ja energiamarkkinoiden vakautta. Samalla ne myös korostavat taloudellisen turvallisuuden ja avoimen strategisen riippumattomuuden merkitystä talouden häiriönsietokyvyn keskeisinä osatekijöinä ja nostavat esiin tarpeen investoida kiireellisesti kriittisiin valmiuksiin ja kiertotalouteen. Tätä taustaa vasten kilpailukykykompassi³, Euroopan komission strateginen aloite, tarjoaa arvokkaan kehityksen sekä haasteiden että mahdollisuuksien arviointia varten. Siinä yksilöidyt kolme painopistettä – innovaatiokuilun umpeen kurominen, talouden vähähiilistäminen ja strategisten riippuvuuksien vähentäminen – kertovat, mihin unionin ja euroalueen on keskityttävä toimensa turvatakseen vaurautensa nopeasti muuttuvassa maailmassa. Jotta voidaan tarttua uusiin mahdollisuuksiin, on ratkaisevan tärkeää toteuttaa tulevaisuuteen suuntautuvaa politiikkaa, tiivistää jäsenvaltioiden välistä koordinaointia ja panostaa innovointiin entistä vahvemmin. Puuttamalla rakenteellisiin haavoittuvuuksiin ja syventämällä sisämarkkinoita samalla, kun vahvistetaan Euroopan turvallisuutta ja avointa strategista riippumattomuutta, unioni ja euroalue voivat muuttaa ulkoiset paineet pitkän aikavälin häiriönsietokyvyn ja maailmanlaajuisen vaikutusvallan moottoreiksi. Lisäksi yksityisten ja julkisten investointien saaminen liikkeelle on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan vauhdittaa tuottavuuden kasvua ja saavuttaa EU:n tavoitteet.

---

³ COM(2025) 30 final.

- (4) Euroalueen talous on edelleen häiriönsietokykyinen. Talouskasvu ylitti odotukset vuonna 2025. Odotettua parempi tulos johtui aluksi viennin voimakkaasta kasvusta, kun ennakoitiin tullien korotuksia, mutta myös investoinnit laitteisiin ja aineettomaan omaisuuteen olivat odotettua suurempia. Euroalue on yksi maailman avoimimmista suurista talouksista, minkä vuoksi maailmanlaajusten kaupan rajoitusten ja jännitteiden lisääntyminen vaikuttaa siihen tuntuvasti. Tästä syystä kotimainen kysyntä on – ja sen odotetaan jatkossakin olevan – kasvun pääasiallinen veturi, jota tukevat vahvat työmarkkinat, reaalityulojen paraneminen ja yleisesti ottaen suotuisat rahoitusolot. Vuonna 2026 talouden toimeliaisuutta rajoittaa todennäköisesti edelleen kaupan rajoituksista johtuva tavanomaista vaisumpi ulkoinen kysyntä ja maailmanlaajuisen epävarmuuden jatkuminen. Kaiken kaikkiaan euroalueen reaalisena BKT:n odotetaan komission syksyn talousennusteen mukaan kasvavan 1,2 prosenttia vuonna 2026. Kasvunäkymiin liittyy edelleen suurta epävarmuutta, ja negatiiviset riskit ovat vallalla.
- (5) Euroalueen inflaatio hidastuu edelleen. Se on keväästä 2025 lähtien liikkunut suurin piirtein hintavakauden määritelmän mukaisilla tasoilla. Joulukuussa 2025 kuluttajahintainflaatio (YKHI) oli 1,9 prosenttia, kun taas pohjainflaatio (ilman elintarvikkeiden ja energian hintoja) on edelleen korkeampi, 2,3 prosenttia. Hintapaineiden odotetaan pysyvän maltillisina, sillä euro on hiljattain vahvistunut, mikä lisää tuontakilpailua ja hillitsee palkkasumman kasvua. Vaikka inflaatio on joissakin jäsenvaltioissa edelleen korkea, euroalueen inflaatio ja sen näkymät ovat viime aikoina olleet lähellä Euroopan keskuspankin (EKP) hintavakauden määritelmää. Tässä tilanteessa EKP on lopettanut rahapolitiikan keventämisen, jonka se aloitti kesäkuussa 2024. Talletuskorkoa alennettiin kesäkuun 2024 ja 2025 välisenä aikana yhteensä 200 peruspistettä, jolloin se laski 2 prosenttiin. Tämän seurauksena viitekoroit ovat euroalueella tällä hetkellä lähellä useimpia arvioita luonnollisesta korkotasosta. Komissio ennakoi, että kuluttajahintainflaatio on 2,1 prosenttia vuonna 2025 ja 1,9 prosenttia vuonna 2026. Inflaationäkymiä koskevat riskit ovat jokseenkin tasapainossa. Pitkän aikavälin inflaatio-odotukset ovat useimpien mittarien perusteella edelleen noin 2 prosenttia, mikä tukee inflaation vakiintumista tavoitetason tuntumaan. Tämä osoittaa, että EKP:n politiikka on ollut uskottavaa, ankkuroinut odotuksia ja ohjannut inflaatiota takaisin kohti hintavakautta.

- (6) Koko euroalueen julkisen talouden rahoitusasema on viime vuosina parantunut merkittävästi. Keskimääräinen alijäämä, joka vuonna 2020 oli 7,0 prosenttia suhteessa BKT:hen, supistui vuoteen 2024 mennessä 3,1 prosenttiin suhteessa BKT:hen. Julkisen talouden velkasuhde puolestaan supistui samalla ajanjaksolla 10,1 prosenttiyksikköä, ja se oli vuonna 2024 88,1 prosenttia suhteessa BKT:hen. Julkisen talouden tulevaisuudennäkymät viittaavat maltilliseen heikkenemiseen, sillä alijäämän odotetaan vuonna 2025 kasvavan 3,2 prosenttiin ja vuonna 2026 edelleen 3,3 prosenttiin suhteessa BKT:hen. Tämän taustalla ovat lisääntyvät puolustusmenot sekä korkomenojen kasvun jatkuminen ja jotkin tulovajeet. Velkasuhteen ennustetaan kasvavan suhteessa BKT:hen 88,8 prosenttiin vuonna 2025 ja 89,8 prosenttiin vuonna 2026, mikä johtuu vähemmän suotuisasta korkojen ja talouskasvun erotuksesta ja jatkuvista perusalijäämistä. Finanssipolitiikan virityksen ennustetaan pysyvän ennustejaksolla pitkälti neutraalina sekä EU:ssa että euroalueella, joskin jäsenvaltioiden välillä on huomattavia eroja. Finanssipolitiikan viritystä muovaavat julkisen talouden kehitysurat, joita neuvosto on suosittanut unionin talouden ohjausjärjestelmän mukaisesti, elpymis- ja palautumistukivälineen ja muiden EU:n rahastojen vaikutus sekä soveltuvin osin kansallisen poikkeuslausekkeen tarjoama väliaikainen jousto, jolla helpotetaan puolustusmenojen lisäämistä.

(7) Euroopan turvallisuusympäristön uudistaminen merkitsee puolustus- ja turvallisuusmenojen merkittävää lisäämistä kaikkialla unionissa. Neuvosto on tukenut näitä toimia aktiivisesti EU:n finanssipoliittisen kehyksen puitteissa käytettävissä olevat vuosia 2025–2028 koskevat kansalliset poikkeuslausekkeet niiden tähän mennessä 13 euroalueen jäsenvaltion osalta, jotka ovat esittäneet asiaa koskevan pyynnön joulukuuhun 2025 mennessä. Komissio ja korkeat edustajat ovat ReArm Europe -suunnitelman ohella julkaisseet valkoisen kirjan Euroopan puolustusvalmiudesta vuoteen 2030 mennessä⁴, jossa annetaan jäsenvaltioille taloudellisia keinoja vahvistaa puolustuskykyään ja -infrastruktuuriaan. Näihin keinoihin lukeutuu muun muassa Euroopan turvallisuutta edistävä väline (SAFE)⁵, jonka kautta EU myöntää jäsenvaltioille enimmillään 150 miljardia euroa lainoina puolustusinvestointien tukemiseksi. Uuden välineen kysyntä niiden jäsenvaltioiden keskuudessa, jotka ovat ilmaisseet kiinnostuksensa osallistua siihen, on ollut voimakasta. Puolustusmenojen suuruudessa on eri maiden välillä eroja, ja toisinaan ne painottuvat voimakkaasti henkilöstökustannuksiin, ja samalla Euroopan puolustusteollisuus on hajanainen. Kysyntäpuolella riippuvuus muiden kuin eurooppalaisten maiden toimittamista järjestelmistä ja pitkä kehitystyö rajoittavat tehokkuutta ja kykyä laajentaa tuotantoa nopeasti. Jotta voidaan lisätä eurooppalaista tuotantoa, voimistaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja kasvattaa Euroopassa suunniteltujen ja valmistettujen puolustustarvikkeiden osuutta, nykyiset rajoitteet on poistettava ja puolustustarvikemarkkinoiden yhdentymistä syvennettävä. SAFE-välineellä voidaan vauhdittaa makrotaloutta lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä edellyttäen, että hankinnoissa hyödynnetään Euroopan teollista kapasiteettia. Samalla siihen liittyvä suuri innovaatiopotentiaali mahdollistaa tuottavuuden heijastusvaikutukset pitkällä aikavälillä etenkin, jos hankinnat järjestetään yhteisesti.

---

⁴ Valkoinen kirja Euroopan puolustuksen tulevaisuudesta: Readiness 2030.

⁵ COM(2025) 122 final.

- (8) Euroalueen julkisen talouden kokonaistilanteeseen kohdistuu edelleen paineita. BKT:hen suhteutettuina julkisen talouden alijäämä ja velka ovat useissa jäsenvaltioissa edelleen suurempia kuin ennen pandemiaa, eikä niiden ennakoita supistuvan lähivuosina. Samalla kun noudatetaan neuvoston suosittamia julkisen talouden kehitysuria velkakestävyuden säilyttämiseksi, on tarpeen jättää liikkumavaraa menopaineille, joita aiheutuu tarpeesta vahvistaa puolustuskykyä, parantaa kilpailukykyä, muun muassa tukemalla innovointia, ja tehdä lisäinvestointeja strategisiin painopisteisiin, kuten kriittisiin valmiuksiin ja infrastruktuuriin, samoin kuin talousarviokustannuksille, joita yhä tiuhemmin esiintyvistä ilmastonmuutokseen ja ympäristön tilan heikkenemiseen liittyvistä tapahtumista aiheutuu, sillä niihin liittyviä vahinkoja vakuutetaan monissa maissa yksityisesti vain vähäisessä määrin. Nämä merkittävät ja keskenään kilpailevat menotarpeet edellyttävät julkisten menojen asteittaista uudelleenpriorisointia, toimenpiteitä väestön ikääntymisestä aiheutuvien kustannusten nousun hillitsemiseksi, meno-ohjelmien laadun parantamista ja lisätulojen hankkimismahdollisuuksien kartoittamista. Lisäksi on edelleen tärkeää kuroa umpeen verovajeita parantamalla verosäännösten noudattamista, myös digitalisaation avulla, puuttua veronkiertoon ja verovilppiin sekä torjua aggressiivista verosuunnittelua, jotta voidaan varmistaa verojärjestelmien oikeudenmukaisuus ja tehokkuus. Julkista taloutta ja kestäväää kasvua voitaisiin tukea laajentamalla veropohjaa ja siirtämällä verotuksen painopistettä kasvun kannalta vähemmän haitallisiin kohteisiin, samalla kun lisätään työnteon kannustimia ja saatetaan verostrategiat linjaan laajempien politiikkatavoitteiden kanssa. Varainkäyttöä voitaisiin tehostaa tuntuvasti ja se voitaisiin kohdistaa paremmin politiikan painopisteisiin, jos hyödynnettäisiin kattavasti menojen uudelleenarviointeja, kustannus-hyötyanalyyssejä ja tulosbudjetoinnin välineitä. Julkisen talouden liikkumavaraa voitaisiin erityisesti lisätä esimerkiksi yksityisten vakuutusten laajemmalla hyödyntämisellä ilmastovahinkojen varalta. EU:n koheesipolitiikan väliarviointia koskevissa säännöissä nostettiin vuonna 2025 lisäksi esille useita aloja (puolustus ja turvallisuus, kilpailukyky ja hiilestä irtautuminen, energiasiirtymä, kohtuuhintainen asuminen, veteen liittyvät toimenpiteet ja itäisten raja-alueiden haasteet) EU:n strategisina painopisteinä. Toimenpideohjelmien ohjelmasuunnittelun muuttaminen ja saatavilla olevien varojen saaminen liikkeelle mahdollistaisivat lisäinvestoinnit näihin osa-alueisiin. Lisäksi julkisten investointien tehostaminen järkevällä keskipitkän ja pitkän aikavälin suunnittelulla, eri politiikanalojen ja hallintotasojen välinen tuloksellinen koordinointi, hankkeiden perusteellinen arviointi ja synergiat yksityisen rahoituksen kanssa voisivat merkittävästi parantaa tuottavuutta ja julkisen talouden kestävyyttä.

- (9) Vaikka työvoimasta on pulaa, euroalueen työmarkkinat ovat yhä vahvat. Työvoimapula on hellittämässä mutta edelleen huomattava. Työttömyys on ennätyskellisen alhaisissa lukemissa: vuoden 2025 puolivälissä se oli 6,4 prosenttia. Työttömyyden kasvu on hidastunut, mutta sitä tukevat edelleen työmarkkinoille osallistuvien kasvava määrä ja EU:n ulkopuolelta alueelle suuntautuva muuttoliike. Nettomuutto on useissa jäsenvaltioissa ollut tärkein työllisyyden kasvua edistävä tekijä vuoden 2021 jälkeen. Hallittu laillinen muuttoliike on helpottanut työvoimapulaa tietyillä toimialoilla ja lieventänyt väestökehityksen haasteita. Tilanne kuitenkin vaihtelee huomattavasti eri väestöryhmien välillä. Vuoden 2026 näkymät viittaavat siihen, että työllisyyden kasvu maltillistuu edelleen ja työttömyys pysyy alhaisena, mutta jäsenvaltioiden ja alueiden väliset erot jatkuvat sitkeinä. Lisääntyneet kaupan rajoitukset ja jatkuva epävarmuus voivat heikentää kasvua – ja sitä kautta työllisyyttä – sekä korkeampien vientitullien että lisääntyneen maailmanlaajuisen epävarmuuden vaikutuksesta. Nimellispalkkojen kasvu on maltillistumassa nopean kasvun vaiheen jälkeen. Työntekijää kohden laskettujen työvoimakustannusten vuotuinen kasvuvauhti euroalueella oli vuoden 2025 alkupuoliskolla 3,9 prosenttia, kun se vuonna 2024 oli keskimäärin 4,5 prosenttia. Reaalipalkat nousivat inflaation hidastumisen vuoksi 1,7 prosenttia vuoden 2025 alkupuoliskolla, ja vuoden 2025 puoliväliin mennessä palkkojen ostovoima oli koko euroalueella palautunut vuoden 2019 tasolle. Sopimuspalkkojen kasvun asteittaisen maltillistumisen odotetaan jatkuvan.

(10) Työvoimapula ja osaamisvaje yhdistettynä väestöpaineisiin aiheuttavat edelleen merkittäviä haasteita monille eurooppalaisille aloille ja koko taloudelle. Työmarkkinoiden dynamiikkaa muovaa myös meneillään oleva siirtyminen digitaaliseen (digitaalinen vuosikymmen 2030 -ohjelman⁶ mukaisesti) ja vähähiiliseen talouteen, sillä se tuo mukanaan uusia mahdollisuuksia ja muuttaa työmarkkinoiden tarpeita tietäntyyppisten taitojen ja työpaikkojen osalta. Jotta työntekijöillä olisi tarvittavat valmiudet muutosta varten, tarvitaan jatkuvia täydennys- ja uudelleenkoulutustoimia ja niiden tueksi tiiviimpää työmarkkinapolitiikan, koulutustarjonnan ja osaamistarpeiden yhteensovittamista. Lisäksi vahvempi panostus perustaitojen hankkimiseen jo varhaisessa iässä auttaa luomaan perustan taitojen kehittämiseksi. Kun alueiden välillä vallitsevia suuria eroja osaamisessa ja inhimillisessä pääomassa kavennetaan, työntekijät hyötyvät ja sisämarkkinat vahvistuvat. Kilpailukyvyyn, varautumiseen ja teknologisen johtoaseman ylläpitämiseksi on myös olennaisen tärkeää kiinnittää nykyistä enemmän huomiota STEM-aineiden (luonnontieteet, matematiikka, tekniikka ja teknologiat) opetukseen ja samalla puuttua sukupuolistereotyyppioihin, sillä nämä alat kärsivät työvoimapulasta ja osaamisvajeesta. Työmarkkinoille osallistumista ja työllisyyttä voitaisiin tukea vahvistamalla työnteon kannustimia siirtämällä verotuksen painopistettä pois työn verotuksesta, myös vero- ja etuusjärjestelmien kohdennettujen uudistusten avulla, ja parantamalla työoloja tietyillä aloilla. Työvoiman tarjontaa ja työmarkkinaosallisuutta taas voitaisiin parantaa helpottamalla aliedustettujen ryhmien – kunkin maan tilanteesta riippuen muun muassa naisten, nuorten ja ikääntyneiden työntekijöiden, alhaisen osaamistason työntekijöiden, muuttajien, romanien ja vammaisten henkilöiden – integroitumista työmarkkinoille. On unionin kestävän vaurauden kannalta olennaisen tärkeää, että nuoret ovat mukana ja menestyvät työelämässä. Samaan aikaan on sosiaalisen yhteenkuuluvuuden kannalta keskeistä vähentää köyhyyttä, myös lasten keskuudessa, ja tukea haavoittuvassa asemassa olevia kotitalouksia riittäväillä ja kestäväillä sosiaalisen suojelun ja osallisuuden järjestelmillä, myös parantamalla hoito- ja hoivapalvelujen saatavuutta, lisäämällä kohtuuhintaisten ja esteettömien asuntojen tarjontaa sekä tukemalla työmarkkinasiirtymää. On edelleen olennaisen tärkeää luoda laadukkaita työpaikkoja, mahdollistaa työpaikan vaihtaminen, varmistaa työmarkkinaosapuolten tosiasiallinen osallistuminen päätöksentekoon ja vahvistaa työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua, jotta voidaan ylläpitää euroalueen kilpailukykyä ja häiriönsietokykyä rakennemuutoksen edessä. Näitä toimia tuetaan osaamisunioniin⁷ ja laadukkaita työpaikkoja koskevaan etenemissuunnitelmaan kuuluvilla aloitteilla⁸.

---

⁶ Digitaalinen vuosikymmen 2030 -ohjelmaan sisältyy yhteinen ja oikeudellisesti sitova hallintokehys, jolla ohjataan EU:n pyrkimyksiä kohti digitaalista muutosta vuoteen 2030 mennessä. Ohjelmassa määritellään EU:n yhteiset tavoitteet ja päämäärät, joita pidetään Euroopan kilpailukyvyyn, häiriönsietokyvyyn ja teknologisen suvereniteetin kannalta ratkaisevina mahdollistavina tekijöinä.

⁷ COM(2025) 90 final.

⁸ COM(2025) 959 final.

(11) On ratkaisevan tärkeää puuttua rakenteellisiin heikkouksiin, jotta talouskasvu unionissa ja euroalueella voisi vahvistua ja tulla kestävämmäksi, sekä edistää yleistä kilpailukykyä ja häiriönsietokykyä. EU:n kasvupotentiaalia pidättelee se, että tuottavuushyötyjä saadaan pääasiassa keskikorkean teknologian teollisuudesta ja matalan osaamistason palveluista, kun Yhdysvalloissa puolestaan on tapahtunut merkittävää kehitystä innovatiivisilla korkean osaamistason aloilla, kuten tietotekniikkapalveluissa. Jotta voidaan vahvistaa Euroopan valmiuksia innovoida ja kilpailla maailmanlaajuisesti, on otettava käyttöön kaikilla EU:n alueilla saatavilla olevat voimavarat ja muunnettava sen vahva tutkimuspohja markkinakelpoisiksi teknologioiksi ja tuotteiksi. Tämä edellyttää suurempia investointeja tutkimukseen ja kehitykseen (T&K) sekä tietoon, vahvempia tutkimuksen ja teollisuuden välisiä yhteyksiä, syvempiä innovaatioekosysteemejä, tulevaisuuteen suuntautuvaa EU:n strategiaa osaajien houkuttelemiseksi ja kehittyneen kiertotalousteollisuuden kasvun varmistamista. Yhtenäispatenttijärjestelmä on tätä ajatellen tärkeä väline innovoinnin vahvistamiseksi. Samaan aikaan InvestEU-ohjelmalla⁹ saadaan liikkeelle suuria määriä julkisia ja yksityisiä investointeja, myös innovaatioiden kehittämiseen ja käyttöönottoon, ja Euroopan strategisten teknologioiden kehysvälineellä (STEP)¹⁰ on tärkeä rooli suunnattaessa varoja strategisiin teknologioihin. Vaikka tilanne on viime aikoina parantunut, EU:n riskipääomaekosysteemi on edelleen hajanainen eikä pääomaa ole saatavilla riittävästi, erityisesti kun on kyse investoinneista scale-up-yrityksiin. Jotta Euroopan tasolla voidaan lisätä innovointia ja tukea T&K-toimintaa, on myös tärkeää parantaa yksityisen pitkän aikavälin riskipääoman saatavuutta muun muassa edistämällä säästö- ja investointiunionia ja toteuttamalla pitkäjänteisiä julkisen sektorin tukitoimia. Tämä edellyttää myös toimenpiteitä, joilla helpotetaan pk-yritysten mahdollisuuksia saada pääomaa ja hyödyntää innovaatioverkostoja, koska ne muodostavat merkittävän osan euroalueen tuotantorakenteesta. Euroopan kasvua ja kilpailukykyä haittaavat myös rakenteellisesti korkeammat energiakustannukset. Kohtuuhintaista energiaa koskevan toimintasuunnitelman tavoitteena on alentaa energian hintoja ja vähentää edelleen riippuvuutta fossiilisista polttoaineista. Tätä varten on välttämätöntä saattaa energiaunioni valmiiksi, lisätä sähköistämistä ja energiatehokkuutta, vauhdittaa uusiutuvan ja puhtaan energian käyttöönottoa, parantaa verkkojen kapasiteettia, rajajohdot mukaan lukien, käyttää olemassa olevia verkkoja tehokkaasti, ottaa käyttöön älykästä verkkoinfrastruktuuria sekä lisätä joustavuutta energiajärjestelmässä.

---

⁹ EUVL L 107, 26.3.2021, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/523/oj>.

¹⁰ EUVL L, 2024/795, 29.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/795/oj>.

(12) Hyvin toimivat tavara-, työ- ja rahoitusmarkkinat ovat investointien, häiriönsietokyvyn ja tuottavuuden kannalta olennaisen tärkeitä. Jotta resursseja saadaan sellaisten alojen käyttöön, joilla on potentiaalia tuottavuuden nopeaan kasvuun, on poistettava pääoman ja työvoiman uudelleenkohdentamiseen liittyviä pullonkauloja, myös start-up- ja scale-up-yritysten perustamisen helpottamiseksi. Sisämarkkinat ovat edistäneet merkittävästi Euroopan hyvinvointia ja lähentymistä. Ne ovat kuitenkin edelleen keskeneräiset, erityisesti palvelujen, digitaalisen toiminnan ja energian aloilla, mikä johtuu sisäisistä esteistä, sääntelyeroista, monimutkaisista menettelyistä ja puutteista säännösten saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä. Komissio käynnisti toukokuussa 2025 uuden sisämarkkinastrategian¹¹, jota on määrä vahvistaa tulevalla vuoteen 2028 ulottuvalla sisämarkkinoiden etenemissuunnitelmalla. Tavoitteena on vähentää esteitä, ehkäistä uusien syntymistä ja mukauttaa sisämarkkinat Euroopan strategiaan tavoitteisiin. Jotta tuottavuutta voitaisiin jäsenvaltioissa parantaa, voitaisiin sisämarkkinoihin liittyvien toimien ohella edistää kannustavia liiketoimintaympäristöjä yksinkertaistamista painottaen, vähentää hallinnollista raskautta ja parantaa tuottavuustoimenpiteiden hallinnointia kansallisia tuottavuuskomiteoita vahvistamalla. Kun lisäksi otetaan huomioon nykyinen geotalouden pirstaloituminen, vahvojen kaupp- ja rahoitussuhteiden edistäminen samanmielisten kumppaneiden kanssa voisi antaa sysäyksen kestäväälle kasvulle ja investoinneille. Rakenneuudistusten toteuttaminen, mukaan lukien keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisissa suunnitelmissa luetellut uudistukset, sekä unionin rahastoista, kuten elpymis- ja palautumistukivälineestä ja muista EU:n rahastoista, tuetut uudistukset, edesauttavat jäsenvaltioiden kilpailukyvyn parantamista, sillä niiden avulla voidaan poistaa investointien esteitä, parantaa liiketoimintaympäristöä ja lisätä talouden vakautta.

---

¹¹ COM(2025) 500 final.

(13) EU:ssa on runsaasti säästöjä, joilla voitaisiin rahoittaa investointeja ja strategisia painopisteitä. Euroalue on pääoman nettoviejä suhteessa muuhun maailmaan, koska sen vaihtotase on jatkuvasti huomattavan ylijäämäinen. Samaan aikaan euroalueella on kuitenkin edelleen merkittäviä investointitarpeita, jotka liittyvät muun muassa T&K-toimintaan, puhtaaseen energiaan, ilmastonmuutokseen sopeutumiseen ja digitaaliseen infrastruktuuriin, puolustukseen ja avaruusalaan. Säästö- ja investointiunionilla¹² pyritään sujuvoittamaan kotimaisten säästöjen virtaamista kotimaisiin investointeihin sekä parantamaan eurooppalaisten yritysten rahoituksen saantia, mikä on linjassa syviä ja hyvin toimivia sisämarkkinoita koskevien tavoitteiden kanssa. Säästö- ja investointiunionin tavoitteena on myös lisätä kansalaisten mahdollisuuksia kerryttää varallisuuttaan sijoittamalla pääomamarkkinoille, jolloin säästöjä saadaan liikkeelle. Tätä varten on lisättävä vähittäissijoittajien osallistumista pääomamarkkinoille, parannettava finanssiosaamista, saatava liikkeelle yhteisösijoittajien varoja, joita Euroopassa on runsain mitoin, ja lisättävä kaikkien yritysten mahdollisuuksia saada rahoitusta myös pankkialan ulkopuolelta, myös start-up- ja scale-up-yritysten tukemista silmällä pitäen. Jotta tavoite voidaan saavuttaa, on lisäksi puututtava pääomamarkkinoiden hajanaisuuteen, mahdollistettava rajatylittävät mittakaavaedut ja kevennettävä hallinnollista rasiitusta tehostamalla valvontaa sisämarkkinoilla ja vähentämällä kansallista ylisääntelyä. Nämä toimet edellyttävät jatkuvaa edistymistä sekä pääomamarkkinaunionin että pankkiunionin suhteen. Pääomamarkkinoita syventämällä saataisiin vähittäissijoittajien ja yhteisösijoittajien, mukaan lukien ammatillisten ja yksilöllisten lisäeläkejärjestelmien, käyttöön monipuolisempia sijoitusmahdollisuuksia kansalaisten varallisuuden kartuttamiseksi ja varojen ohjaamiseksi eurooppalaisiin yrityksiin ja infrastruktuuriin. Samaan aikaan pankkiunionin valmiiksi saattaminen edistymällä edelleen kaikissa sen jäljellä olevissa osatekijöissä euroryhmän kesäkuussa 2022 antaman lausunnon mukaisesti ja edistämällä pankkialan kilpailukykyä ja toimivuutta tukisi nykyistä integroidumpaa, vakaampaa ja tehokkaampaa rahoituksen välitystä kaikissa jäsenvaltioissa, vähentäisi hajanaisuutta ja vahvistaisi rahoitusjärjestelmän häiriönsietokykyä. Jäsenvaltioiden aloitteet, kuten Euroopan kilpailukykylaboratorio, voivat myös auttaa etenemään pidemmälle ja nopeammin kohti säästö- ja investointiunionin toteuttamista. Yhdessä nämä uudistukset antaisivat euroalueelle ja koko unionille mahdollisuuden ohjata alueellaan olevat mittavat säästöt kansallisella tasolla tuottaviin investointeihin ja siten edistää niiden avulla kilpailukykyä, innovointia ja turvallisuutta.

---

¹² COM(2025) 124 final.

- (14) Eurolla on tärkeä rooli alueellisena valuuttana. Sitä käytetään laajalti laskutusvaluuttana naapurivaltioissa sekä varantovaluuttana, mikä tekee siitä koko Euroopan alueen makrotaloudellisen vakauden ankkurin. Lisäksi eurooppalaiset viejät ja tuojat käyttävät sitä laajalti liiketoimissaan muun maailman kanssa. Toisaalta kansainvälinen valuutta- ja rahoitusjärjestelmä on parhaillaan murroksessa, jota leimaavat geopoliittiset häiriöt, lisääntyvä moninapaisuus ja teknologisten innovaatioiden nopea kehitys. Talouksien ja rahoitusjärjestelmien keskinäistä riippuvuutta on käytetty ja uhattu käyttää aseena, mikä on tuonut esiin unionin ja euroalueen rahoitusjärjestelmän strategiseen riippumattomuuteen liittyviä haavoittuvuuksia. Euron nykyistä laajempi kansainvälinen käyttö tukisi EU:n strategista riippumattomuutta, madaltaisi rahoituskustannuksia ja vähentäisi yritysten valuuttakurssiriskejä, joskin se toisi mahdollisesti myös mukanaan uusia kansainvälisen rahoitusjärjestelmän makrovakauden ylläpitämiseen liittyviä velvollisuuksia. Tässä yhteydessä digitaalisen euron kehittäminen ja käyttöönotto, sekä pyrkimykset parantaa kotimaisten ja alueellisten yksityisten maksamisratkaisujen yhteentoimivuutta ja tehostaa niiden käyttöönottoa sekä tutkia mahdollisuuksia ottaa käyttöön EU:n liikkeeseen laskemia euromääräisiä stablecoineja ja kehittää tokenisoituja talletuksia, auttaisivat vahvistamaan Euroopan rahapoliittista suvereniteettiä, mikä vähentäisi riippuvuutta Euroopan ulkopuolisista rahoitusinfrastruktuureista ja vahvistaisi Euroopan rahoitus- ja maksujärjestelmän häiriönsietokykyä.

(15) Rahoitusala on pysynyt häiriönsietokykyisenä. Euroopan pankkiviranomaisen vuonna 2025 tekemän EU:n laajuisen stressitestin tulokset vahvistivat, että eurooppalaiset pankit pysyisivät vahvoina myös kuvitteellisessa vakavassa taloudellisessa laskusuhdanteessa. Rahoitusvakauteen kohdistuu kuitenkin suuria riskejä, ja haavoittuvuuksia on vielä jäljellä. Vuoden 2025 alkupuoliskolla euroalueen pankkialan kehitys oli edelleen vahvaa, ja sitä tukivat vakaa pääomapositio ja likviditeettiasema sekä tasaisena pysyvä kannattavuus, vaikka maailmanlaajuiset ja euroalueen sisäiset olosuhteet heikkenivät ja korot laskivat. Pankkien arvostukset ovat nousseet merkittävästi vuoden 2024 puolivälistä. Omaisuuserien laatu on tähän mennessä pysynyt hyvällä tasolla, ja järjestämättömien lainojen osuus on yleisesti ottaen entisellään. Samaan aikaan kansainvälisestä ympäristöstä on tullut epävakaampi. Maailmanpoliittinen epävarmuus ja epävakaat globaalit rahoitusolot lisäävät omaisuuserien hintojen korjausliikkeiden riskiä ja aiheuttavat uusia likviditeettiin ja valtionvelkamarkkinoihin liittyviä paineita. Sekä pankeilla että pankkisektorin ulkopuolisilla rahoituksenvälittäjillä on merkittäviä vastuita kaupan muutoksille herkällä aloilla, kuten teräs- ja autoteollisuudessa. Likviditeettivajeet ja suuri velkaantumisaste keskeisillä pankkisektorin ulkopuolisten rahoituksenvälittäjien sektoreilla ovat merkittäviä haavoittuvuuksien lähteitä, jos niitä ei lievennetä. Pankkien ja pankkisektorin ulkopuolisten rahoituksenvälittäjien keskinäisten kytkösten lisääntyminen sekä merkittävät yhteydet muihin, muualla kuin EU:ssa sijaitseviin pankkisektorin ulkopuolisiin rahoituksenvälittäjiin ja markkinoihin lisäävät monimutkaisuutta ja vastuita, jotka eivät tällä hetkellä ole riittävän näkyviä ja joiden seuranta on riittämätöntä. Liikekiinteistöalalla on edelleen riskejä, joita on seurattava tiiviisti. Myös asuntomarkkinoiden kehitykseen on syytä kiinnittää huomiota, kun otetaan huomioon yhteydet pankkien lainanantoon ja yksityiseen velkaantumisen sekä yleisemmin investointeihin ja talouden toimeliaisuuteen. Geopoliittisten jännitteiden lisääntyessä kyberriskien merkitys keskeisinä toiminnallisina haavoittuvuuksina jatkaa kasvuaan, mikä koskee myös pankkeja. Rahoitusalaan kohdistuu myös ilmastoon ja ympäristöön liittyvistä vastuista johtuvia riskejä. Tätä taustaa vasten rahoitusvakauden turvaaminen edellyttää jatkuvaa valppautta, tulevaisuuteen suuntautuvaa valvontaa ja kaikkien rahoitusjärjestelmän osien häiriönsietokyvyn vahvistamista, myös asianmukaisten turvaverkkojen avulla,

SUOSITTAA, että euroalueen jäsenvaltiot toimivat päättäväisesti, jäsenvaltiokohtaisesti ja yhdessä euroryhmän puitteissa vuosina 2026–2027 seuraavasti:

1. Jotta voidaan turvata julkisen talouden kestävyys, noudatetaan suositettuja nettomenopolkua sekä väliaikaista joustoa, jota on mahdollisesti myönnetty kansallisen poikkeuslausekkeen nojalla puolustusmenojen osalta. Tämän on tarkoitus johtaa asianmukaisesti eriyettyyn finanssipolitiikkaan ja kokonaisuudessaan neutraaliin finanssipolitiikan viritykseen vuonna 2026.
2. Samalla kun noudatetaan suositettuja nettomenopolkua, toteutetaan keskipitkän aikavälin finanssipoliittisia strategioita, joissa jätetään liikkumavaraa tarvittaville puolustuskykyihin, kilpailukyvyyn parantamiseen, innovointiin ja strategisiin painopisteisiin tehtäviin lisäinvestointeihin liittyville menoille. Määritetään kansallisten talousarvioiden prioriteetit uudelleen keskipitkällä aikavälillä ja toteutetaan toimenpiteitä, joilla parannetaan julkisten tulojen ja menojen vaikuttavuutta, tehokkuutta, laatua ja koostumusta muun muassa torjumalla aggressiivista verosuunnittelua. Edistetään yksityisten vakuutusten laajempaa hyödyntämistä ilmastoon liittyvistä tapahtumista johtuvien vahinkojen varalta.
3. Puututaan puolustusteollisuuden pullonkauloihin, jotta voidaan puolustusvalmiuden tiekartan 2030 mukaisesti varmistaa, että julkiset lisämenot johtavat tehokkaihin puolustuskykyihin oikeaan aikaan. Edistetään EU:n laajuisia puolustustarvikemarkkinoita; kannustetaan yhteishankintoihin, jotka auttavat parantamaan tehokkuutta ja yhteentoimivuutta ja vähentävät hajanaisuutta.
4. Saatetaan kansallisten elpymis- ja palautumissuunnitelmien täytäntöönpano päätökseen 31 päivään elokuuta 2026 mennessä ja tuetaan seuraavina vuosina investointien rahoittamista koordinoimalla kansallista ja EU:n rahoitusta. Varmistetaan saatavilla olevien EU:n varojen hyödyntäminen käyttämällä hyväksi koheesipolitiikan väliarvioinnin tarjoamat mahdollisuudet.

5. Edistetään työvoiman täydennys- ja uudelleen koulutusta tuottavuuden ja innovointikapasiteetin lisäämiseksi ja tuetaan strategisia aloja. Parannetaan koulutuspolitiikkaa koulutustulosten kohentamiseksi, painopisteenä erityisesti perustaidot ja digiosaaminen, ja varmistetaan, että osaamisprofiilien kysyntä ja tarjonta vastaavat paremmin toisiaan. Puututaan osaamisen kohtaanto-ongelmiin ja suuriin alueellisiin eroihin osaamisessa ja inhimillisessä pääomassa. Edistetään työpaikkojen laatua ja lisätään edelleen työmarkkinoille osallistumista, myös työmarkkinoilla aliedustettuina olevien väestöryhmien osalta. Toteutetaan toimenpiteitä, joilla helpotetaan rajatylittävää liikkuvuutta sisämarkkinoilla ja kolmansien maiden kansalaisten hallittua laillista muuttoliikettä ammattiteissa, jotka kärsivät työvoimapulasta. Vahvistetaan työnteon kannustimia siirtämällä verorasitusta pois työn verottamisesta muun muassa vero- ja etuusjärjestelmien kohdennettujen uudistusten avulla. Toteutetaan toimia köyhyyden torjumiseksi ja vähentämiseksi turvaamalla riittävät ja kestävät sosiaalisen suojelun ja osallisuuden järjestelmät ja vahvistamalla niitä sekä parantamalla kohtuuhintaisten, kestävien ja laadukkaiden asuntojen saatavuutta. Varmistetaan työmarkkinaosapuolten tuloksellinen osallistuminen päätöksentekoon ja vahvistetaan työmarkkinaosapuolten välistä vuoropuhelua.
6. Vahvistetaan edellytyksiä palkkojen kestäväälle, tuottavuuden kehitystä vastaavalle kasvulle, erityisesti pieni- ja keskituloisten palkansaajien osalta, noudattaen kansallisia käytäntöjä, kunnioittaen työmarkkinaosapuolten ja työmarkkinavuoropuhelun¹³ roolia ja ottaen asianmukaisesti huomioon euroalueella vallitseviin inflaatio- ja kilpailukykyeroihin liittyvät riskit.
7. Priorisoidaan julkisia investointeja ja kannustetaan yksityisiin investointeihin, joilla tuetaan tutkimusta ja innovointia, teollisuuden vähähiilistämistä, puhdasta ja edullista energiaa, vihreää ja digitaalista siirtymää, taloudellista turvallisuutta ja strategisten riippuvuuksien vähentämistä arvoketjuissa. Edistetään resurssien kohdentamista aloille ja teknologioihin, joilla on paljon kasvupotentiaalia, ja vahvistetaan innovaatioekosysteemejä muun muassa tiivistämällä yhteyksiä eri toimijoiden, kuten yritysten, yliopistojen tai tutkimuslaitosten välillä ja kehittämällä riskipääoman roolia start-up- ja scale-up-yritysten rahoittamisessa sekä nopeuttamalla digitaalisten, nettonolla- ja vähäpäästöisten teknologioiden käyttöönottoa. Parannetaan yritysten, erityisesti innovatiivisten pk-yritysten, mahdollisuuksia saada asianmukaista rahoitusta muun muassa riskipääoman avulla.

---

¹³ Komissio ja neuvosto ovat vuoden 2026 syyspakettia valmistellessaan saaneet kannanottoja EAY:ltä ja työnantajajärjestöiltä.
Katso https://commission.europa.eu/publications/2026-european-semester-autumn-package_en

8. Poistetaan olemassa olevia sisäisiä esteitä ja sääntelyeroja kansallisella tasolla, kuten myös jäljellä olevia täytäntöönpano- ja vaatimustenmukaisuusvajeita, jotta voidaan syventää sisämarkkinoita ja parantaa yritysten tehokkuutta, kilpailukykyä ja edellytyksiä kasvattaa ja laajentaa toimintaansa myös maailmanlaajuisesti.
9. Edistetään sääntelyn yksinkertaistamista tunnistamalla ja vähentämällä tarpeettomia rasitteita ja varmistamalla, että annettava lainsäädäntö on läpinäkyvää, oikeasuhteista ja kohdennettua, muun muassa tosiasiallisesti hyödyntämällä käytettävissä olevia välineitä, kuten esimerkiksi lainsäädäntöprosessiin kuuluvia julkisia ja sidosryhmien kuulemisia sekä lainsäädännön jälkiarviointeja.
10. Luodaan maaliskuussa 2025 annetun komission tiedonannon¹⁴ pohjalta sekä EU:n, kansallisten ja jäsenvaltioiden yhteisten toimien myötä eurooppalainen säästö- ja investointiunioni, jolla edistetään kilpailukykyisiä ja hyvin toimivia pääomamarkkinoita ja pankkialaa, jotta eurooppalaisia säästöjä saadaan liikkeelle pitkäaikaisten investointien toteuttamiseksi erityisesti sellaisilla Euroopan talouden aloilla, joilla on suuri kasvupotentiaali tai jotka ovat strategisesti tärkeitä. Puututaan pääomamarkkinoiden hajanaisuuteen ja rahoituspalvelujen rajatylittävän tarjoamisen ja käyttämisen esteisiin sekä kansallisten valvontakäytäntöjen eroihin viemällä markkinoiden yhdentymistä ja valvontaa koskevaa pakettia nopeasti eteenpäin. Saatetaan pankkiunioni valmiiksi jatkamalla sen kaikkien jäljellä olevien osien käsittelyä euroryhmän kesäkuussa 2022 antaman lausunnon mukaisesti. Vahvistetaan pankkialan kilpailukykyä.
11. Tarkastellaan vaihtoehtoja toimiksi, joilla noudatetaan komission vuonna 2025 antamaa suositusta yksinkertaistetun ja edullisen verokohtelun piiriin kuuluvien säästö- ja sijoitustilien saatavuuden parantamisesta¹⁵ (syyskuu 2025) ja suositusta eläketulostauluista, eläkkeiden seurantajärjestelmistä ja automaattisesta jäsenyydestä¹⁶ (marraskuu 2025) sekä suosituksia, jotka sisältyvät finanssiosaamista koskevasta EU:n strategiasta vuonna 2025 annettuun komission tiedonantoon¹⁷ (syyskuu 2025).

---

¹⁴ COM(2025) 124 final.

¹⁵ C(2025) 6800 final.

¹⁶ C(2025) 9300 final.

¹⁷ COM(2025) 681 final.

12. Edetään nopeasti digitaalista euroa koskevassa työssä, edistetään innovointia, kilpailua ja häiriönsietokykyä maksumarkkinoilla sekä varmistetaan keskuspankkirahan laajan saatavuuden ja käytettävyyden jatkuminen digitalisoituvassa taloudessa. Kannustetaan kehittämään ja ottamaan käyttöön eurooppalaislähtöisiä yksityisiä maksuratkaisuja, jotka toimivat kaikkialla Euroopassa, ja edistetään niiden yhteentoimivuutta digitaalisen euron kanssa. Tutkitaan mahdollisuuksia ottaa käyttöön EU:n liikkeeseen laskemia euromääräisiä stablecoineja ja kehittää tokenisoituja talletuksia.
13. Edistetään euron kansainvälistä roolia ja sitoudutaan vahvistamaan sen asemaa maailmassa, muun muassa parantamalla edelleen Euroopan rahoitus- ja maksuinfrastruktuureja ja niiden häiriönsietokykyä ja varautumista.
14. Seurataan rahoitusjärjestelmän makrovakauteen kohdistuvia riskejä, mukaan lukien riskit, jotka johtuvat omaisuuserien laadusta, uudelleenhinnoittelun dynamiikasta ja ilmastoon ja ympäristöön liittyvistä vastuista sekä kytköksistä pankkien ja muiden kuin pankkien välillä keskeisillä rahoitusmarkkinoilla ja yksityisen rahoituksen kautta. Tarvittaessa parannetaan pankkien ulkopuolista rahoituksenvälityssektoria koskevaa sääntely- ja valvontakehystä sen varmistamiseksi, että voidaan tosiasiallisesti tunnistaa uusia haavoittuvuuksia ja hallita niitä.

Tehty ...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja
